fkf mektubu

YENİ ÖĞRENİM YILI BAŞLIYOR

KARDEŞLER!

Yarınlar İçin

gençliğin görevi

Gençliğin bu güne değin olaylar karşısında takındığı tavır ve gösterdiği tepkilerin çeşitli görüş ve anlayış karışıklığı içinde olmasının nedeni, gençliğin, kapsamı ve içeriği belli bir teoriye dayanmaması, sahip olmamasıdır. Nitekim yapılan bütün pretosto ve gösteriler karşısında istekler hiçbir zaman kabul olmamış, aksine tam ters yönde gelişmiş ve gençliğin isteklerine ters düşen davranışlar hızlanmıştır. Çünkü, gençliğin istekleri, iktidarların temsil ettiği egemen sınıfların isteklerine aykırı düşmektedir.

Gerçekten sorunlar yalnız siyasal iktidarlar tarafından çözümlenebilir. Siyasal iktidarlar temsil ettikleri sınıfın çıkarlarını olanakları ölçüsünde korudukları için ona onun dışında akıl hocalığı etmek boşunadır. Şu halde gençliğin değiştirilmesi uğrunda mücadele ettiği ters tutumların tek bir nedeni vardır. Bu neden, burjuva sınıfının istemlerini karşılamaya elverişli bir yapıda kurulmuş bulunan ve emekçi sınıfının çıkarlarına aykırı işleyen iktidarların varlığıdır. Böylece ortaya çıkan tek neden karşısında, gençliğin görevi üretici güçlerin aynı zamanda yönetici güçler olabilmesi için eylemde bulunmak ve bu eylemlerini genel strateji içinde bir taktik konusu olmaktan öteye götürmemektir. Bu görev belirlendiği zaman gençliğin stratejisi de ortaya çıkmakta ve gençliğin gücünü kullanacağı alanın sınırlarıyla birlikte neleri nasıl yapacağının temel ilkelerini de vermektedir. Yani genç adam, emekçi sınıfların bilinçlenmesi ve örgütlenmesine yardımcı olacak ve bu ana sınır içinde bunu temel görev bilecektir. Çünkü aydın da olsa halkı, belirli bir kadronun vesaeti altına koyan bir sistemin adı sosyalizm ola-

Devamı Sayfa 2 Sütun 1 de

Yeni yüksek öğrenim yılı bugünlerde başladı. Hemen bütün üniversiteler öğretime açıldı. Ne var ki, biz gençler, bu olayı sevinçle karşılamaktan çok uzağız.

Çünkü, yeni öğrenim yılı, bizim için yeni imkânlar getirmiyor. Eski dertlerimiz olduğu gibi sürüp giderken, bunlara yenileri ekleniyor. Onbinlerce lise mezunu genç kardeşimize üniversite kapıları kapalı.

Kardeşler, şüphesiz bu kötü durumun nedenini biliyoruz. Bir ülke geri ise her şeyiyle geridir. Eğitim işleri de, sağlık işleri de, ekonomisi de.. hepsi hepsi kötü yürür yahut yürümez.

Eğitim konusunu ele alalım. Görürüz ki, emperyalizmin pençesinde bir ülke olmanın bütün izlerini taşır.

Eğitimimiz Türkiye'nin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzaktır. Yurt içindeki küçük bir azınlığa emperyalist ülkelerin eleman ihtiyaçlarını karşılamak üzere eğitim yapılır. İktisatçı ancak ileri kapitalist ülkelerde işe yarayacak iktisat bilgileri öğrenir. Mimar lüks konut yapımı üzerine uzmanlık edinir. Hekim ancak ileri bir ülkede işe yarayacak şekilde yetişir. Hukukçu yurt gerçeklerini hesaba katmayacak bir anlayışta hazırlanır. Yeni yetişen gençlerin yurt gerçeklerinden uzak ve büyük halk yığınlarının işine yaramıyacak bir eğitim görmesi sağlanır.

Geri kalmış bir ülkede teknik eğitime önem verilmesi, kalkınmış ülkelerden çok daha fazla önem verilmesi gerekirken, bizde tam tersi yapılmaktadır. Bugün üniversite kapılarında bekleşen kardeşlerimizin durumlarının bir nedeni de budur.

Eğitim esas olarak küçük bir azınlığın çocuklarının tekelindedir. Yani eğitimde fırsat ve imkân eşitliği yoktur. Zengin birinin çocuğu en iyi imkânlarla en iyi öğrenimi yaparken, yoksulun çocuğu çoğu zaman ilkokula bile hasrettir. Hele orta ve yüksek öğrenim ancak durumu ortadan yukarı ailelerin çocuklarının erişebildiği bir nimettir.

Peki kardeşler, öğrenim olanağı bulanlar hallerinden hoşnutlar mı? Değiller! Çünkü sözgelimi üniversiteye giren kardeşlerimizin yakasına da genellikle binbir dert yapışır. Hele hali vakti yerinde olmayan bir ailenin çocuğuyse vay haline! Burs bulamaz, doğru dürüst yurt bulamaz, kitaplar ateş pahasınadır. Yemek içmek için elverişli fiyatla yerler yoktur. Sandviç ile nefsini körletir. Yâni maddî sıkıntı içindedir.

Öğretim sistemi, hocanın öğrenciye tek yanlı öğretmesi şeklinde olduğundan yaratıcı insan değil, robotlar yetişir. Öğrenci sanki düşünme yetisinden yoksundur. Hocanın dediği doğru, başka hepsi yanlıştır. Yâni öğrenme özgürlüğü yoktur. Belleme, ezberleme söz konusudur. Bunlar yetmezmiş gibi öğrenciyi sınıfta bırakmak esasına dayanan yönetmelikler vardır. Bu yönetmelikler yüzünden bir yığın genç yıllarını yitirir, hâtta sırf bu yüzden öğrenim dışı kalır.

Ayrıca yukarıda değindiğimiz gibi öğretilen şeyler yurdumuza göre ayarlanmamıştır. Kültürümüz, emperyalizmin soysuzlaştırıcı etkisine bu yönden de açıktır. Bütün öğretim emperyalist ülkelerdeki öğretimin üstünkörü bir kopyesidir.

Sözün kısası kardeşler, üniversiteye girebilenler de hallerinden memnun değillerdir, olamazlar.

Öte yandan, lise mezunu genç kardeşlerimizden üniversiteye girmek için başvuranların dörtte üçü yüzgeri olmuşlardır. Yâni devlet üniversiteleri, yer yokluğu gerekçesiyle bunları almamaktadır. Bunun görünüşte nedeni pu van düşüklüğüdür.

Üniversite giriş sınavları bir oyundur kardeşler. Bir eleme oyunudur. Bunun böyle olması pek açıktır. Söz gelimi bütün sınava giren öğrenciler aynı puvan alsalardı hepsini üniversiteye alacaklar mıydı? Almayacaklarsa bu oyun neye?

Bu oyun bir eleme yöntemidir. Peki, elenen kimdir? Elbet en iyi imkânlarla okumuş zengin çocukları değil. Çoğu zaman hoca bulamamış, bir tek yardımcı kitap bulamamış Anadolulu kardeşlerimiz elendiler. Zaten zengin çocukları için özel yüksek okullar var. Parayı verir diplomayı alır onlar. Ama özel yüksek okullar yalnız zengin çocuklarıyle yetinemiyeceği için, göreceksiniz gece eğitimine geçilmiyecektir. Yoksul çocuklarının, orta halli aile çocuklarının da özel yüksel okullara başvurması sağlanacaktır. Onlar da çaresiz ekmek paralarından keserek özel yüksek okul patronlarına kâr sağlayacaklardır. Tabiî imkânları son derece sınırlı olanlar ise kabiliyetleri ne olursa oslun, okuyamayacaklardır.

Kardeşler ,

İçinde yaşadığımız düzenin bir parçası olan eğitim işlerindeki bozukluk bizi, belki en yakından etkileyenidir. Bu bozukluğun düzene bağlı olduğunu unutmayalım. Gözlerimizi asıl bu düzenin çürüyen temellerine çevirelim. Olup biteni araştıralım. Bu konuda bizlere çok iş düşmektedir.

Bu arada, zengin bir tarihi olan toprakların çocukları olarak bize yaraşan eğitim düzeni konusundaki isteklerimizi de sıralayalım. Bunların gerçekleştirmeelrini isteyelim. Birbirimizi uyaralım.

Kardeşler;

Eğitim düzenimiz yabancı etkilerden kurtulmalı, yurdumuzun ihtiyaçlarına göre düzenlenmelidir!

Eğitimde fırsat ve imkân eşitli sağlanmalıdır!

Öğrencinin yaratıcılığını teşvik eden bir eğitim düzeni kurulmalıdır!

Yoksul öğrenciyi maddî imkân la desteklemelidir!

İşçi ve köylü çocuklarının da yüksek öğrenim görmesi için ted bir alınmalıdır!

Eğitimimiz emperyalist kültürün baskısından kurtarılmalı, millî kültürümüze, öz değerlerimize göre ayarlanmalıdır.

Ve de kardeşler, özel yüksek okullar devletleştirilmeli,

Devamı Sayfa 2 Sütun 2 de

kalkınma sorunu

Kalkınma nedir?

Yüz elli yıldan beri kalkınmak istiyoruz. Bunu sağlamak için çeşitli yollar denedik. Fakat kalkınamadık. Tersine gelişmiş ülkelerle aramızdaki mesafe daha da çoğaldı.

«Kalkınma Sorunu» başlığı altında bu konuya bilimsel bir yorum getirmeyi düşünüyoruz. Yani her sayımızda sorunun bir bölümünü inceleyip aydınlığa çıkaracağız. Bugün «Kalkınma Nedir sorusuna cevap verelim.

Kalkınma meselesini, dünyada gelişmiş ve geri kalmış ülkelerin aynı zamanda bulunması olgusu ortaya çıkarmıştır. Yani söz gelimi, İngiltere'de, Almanya'da, Fransa'da bir kalkınma derdi olmamıştır. Onlar tarihsel süreç içinde, bitkinin normal şartlar altında yeşermesi gibi, bir bakıma özel bir gayret göstermeden kalkınmışlardır. Biz ise geride kalmışız ve bu halimize razı değiliz, onlar gibi olmak, yani kalkınmak istiyoruz.

Demek ki, kalkınmadan söz edebilmek için, gelişmiş ülkelere yetişmek yolunda olmak yani millî gelirimizi onlarınkinin artışından daha çok arttırmak gerekir. Bu da aradaki mesafenin kapanması anlamına gelir.

Şu var ki, bir sınıfın elinde büyük servet birikmesi yani ülkedeki bir sınıfın kalkınması, ülkenin kalkınması sayılamaz. Çünkü bu toplumun tümü için pek az bir refah artışı ifade eder. Bir de, söz gelimi, turizm gelirleri yoluyla elde edilen millî gelir artışı ne kadar hızlı olursa olsun, bir ülkede kalkınmanın varlığını göstermez. Bunları göz önüne alarak şöyle bir tanım yapabiliriz.

Kalkınma, çağdaş tekniğe dayalı bir üretimle, millî gelirin, gelişmiş ülkelere kısa bir sürede yetişmeyi sağlayacak kadar hızla artması ve sosyal sınıflar arasında adaletli dağıtılması demektir.

Bu arada kalkınmış ülkeler deyince akla yalnız sosyalist yahut kapitalist ülkeler gelmemelidir. Her iki kampta da kalkınmış ülke vardır. Zaten kalkınmış ülke deyiminden çağdaş tekniğe dayalı üretim yapan ülke anlaşılır. Yani sanayide büyük işletmelere, makina yapımını da içine alan bir üretim tekniğine, tarımda gene büyük işletmelere ve esas olarak makinalı tarıma dayanan bir üretimi yapabilen ülke kalkınmış ülkedir. Çünkü bu tür üretimde birim başına verim yüksektir. Kısaca kalkınmış ülke, sanayii makina da yapan ve binlerce işçiyi çalıştıran fabrikalara, tarımı makinalı ekim-dikim yapan büyük çiftliklere dayalı ülke demektir. Büyük ve ağır sanayiini kurmuş ülke demektir.

Ama iki kampta da kalkınmış ülke bulunması, bugün geri kalmış ülkelerin hem kapitalist hem de sosyalist yolla kalkınabilecekleri anlamına gelmez. Geri kalmış ülkelerin kalkınma yolu tekdir. O da sosyalizmdir. Ve bu, hem öteki yoldan kalkınmayı başaran bir tek geri kalmış ülke bulunmaması nedeniyle olumsuz yönden, hem de sosyalist yolla geri kalmışlıktan kurtulmanın mümkün olduğunu gösteren bir çok örnekle olumlu yönden ispatlanmıştır.

Bundan sonraki yazılarımızda, kalkınmanın neden yalnız b' yolla mümkün olduğunu hem bilimden hem uygulamadan yararlanarak anlatacağız. Yurdumuzun şimdiye kadar neden kalkınamadığını, nasıl kalkınabileceğini ortaya koyacağız. Bunları bilmek eylemlerimizde de daha doğru bir yol tutmamızı sağlıyacaktır.

gençliğin görevi

Baştaraft Sayfa 1 de

maz. Sosyalizmi son çözümlemede uygulayacak olan halktır.

Bunun için, gençlik, kendi ideolojilerini uygulayacak halk yığınlarını kendi iktidarlarına hazırlamak için tarihi ve devrimci görevini yüklenmelidir.

kardeşler

Baştaraftı Sayfa 1 de

Üniversiteye giriş sınavları kaldırılmalıdır! Yerine ancak bir seçme sınavı konması uygun olabilir. Bu da öğrencinin yeteneğine göre bir fakülteye girmesini sağlamalıdır!

Kardeşler, elele verelim. Haksızlıklara karşı, bozuk düzene karşı birleşelim. Hakkımızı isteyelim, alalım.

Güzel günleri yaşamak inanciyle...

DEVRİM İÇİN EĞİTİM

«Ülkemizin bugün içinde bulunduğu koşullarla eğitim devrimi yapmanın olanaksızlığı açıktır. Ancak Türkiye'nin geleceğinden sorumlu olan devrimci güçlerin eğitim alanında bugün yapacakları çeşitli eylemler vardır. Devrimci Eğitim Şûrası bu eylemleri «devrim için eğitim» görevi olarak saptamıştır.»

«Devrimci Eğitimin ilk amacı halkın siyasal bilinçlenmesine yardımcı olmaktır. Çünkü Devrimci bir yönetimin iktidara gelmesi ancak kütlelerin devrim için eğitilmesi ve bilinçlenmesiyle mümkün olacaktır. İşçi ve köylülerin siyasal hayata ve yönetime bilinçli bir şekilde ağırlıklarını koymalarını ve kendi çıkarlarına yönelen bir düzen kurmalarını sağlamak Eğitimin yerine getirilmek zorunda olduğu bir görevdir. Bu bakımdan işçi, öğretmen ve öğrenci örgütlerinin bu yöndeki çabalarını dar anlamda politik bir eylem değil, önceliği olan bir kamu görevi saymak gerekir. Bunu yapmayan kuruluşlar ve kişiler görevlerini yerine getirmemenin sorumluluğunu taşırlar.»

(devrimci eğitim şûrâsı bildirisinden alınmıştır.)

HABERLER

◆

İstanbul ve Ankara'daki sosyalist öğrenci kuruluşlarını içine alan Dayanışma Kurulu, 3. toplantısını 25 Ekim Cuma günü FKF Genel Merkezinde yapmış ve öğrenci hareketleri, üniversiteye giremeyen lise mezunlarının durumu ve önümüzdeki dönemde yapılacak somut eylem biçimleri üzerinde durmuştur.

◆

Üniversite'ye giremeyen lise mezunları kendi aralarında bir Direniş Komitesi kurmuş, 10.000 adet bildiri bastırarak fakültelerde dağıtmışlardır. Direniş Komitesi hergün Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde toplanmakta ve yapılacak eylemleri saptamaktadırlar.

◆

Boykotlar :

Üniversitenin demokratlaşmasını, ulusal ve halka dönük eğitimi amaçlayan öğrenci boykotları, Eylül ve Ekim aylarında gelişip devam etmiştir. İlkin, Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu'nda başlayan boykot, daha sonra Tıp Fakültesini ve Orta Doğu Teknik Üniversitesini de kapsamıştır. Tüm öğrencilerin kararıyla başlayan boykot yine aynı şekilde bitirilmiş ve haklarını elde etmek için diğer hukuki yolları denemeye başlamışlardır.

GUNDEM

Fikir Kulüpleri Federasyonu ve diğer devrimci örgütlerin konferans, seminer, söyleyişi toplantısı, sergi miting, yürüyüş gibi eylemlerini bu sütunumuzda sizlere bildireceğiz.

FKF de Eğitim ve Bilim Kolu Çalışmaları

FKF Eğitim ve Bilim Kolu önümüzdeki dönemde yapılacak seminer, konferans ve açık oturumları programa bağlamış ve uygulama için çalışmalara geçmiştir. Sosyalizmin çeşitli sorunlarını kapsayan çalışma programına Kasım ayının ikinci haftasında başlanacaktır.

SBF' de Boykot

Siyasal Bilgiler Fakültesinde ve Basın Yayın Yüksek Okulunda, 4 Kasım 1968 Pazartesi günü «Devrim İçin Eğitim» amaçlayan boykotlar başlıyor.

fkf mektubu 1

Fikir Kulüpleri Federasyonu Haftalık Bültenidir.
Selânik Caddesi 31/3 Yenişehir-Ankara
4 Kasım 1968